

СКРОМОНО СТИХОТВОРЕНИЕ.

БОГУ.

- I. О! Боже! славослови тя свѣтътъ съ отворени гжиди!
Земята съ цвѣте си послалъ, Етера съ толкози звѣзди!
- II. Народи безъ съгласие, съгласно ти се кланятъ врѣдъ
Язици разни съ хиляди, съгласно те вѣспѣватъ съ редъ!
- III. Познать не си, позпавашъ все, невидимъ виждашъ самъ!
Прѣдѣляшъ, неопредѣлимъ, неизмѣримъ ти мѣришъ тамъ!
- IV. Небесната стрѣла ти й гласъ и свѣтлостта тѣлото ти,
А вѣтъра минутата и слѣницето окото ти!
- V. Пространството показва врѣдъ височината, твоя ржѣсть!
Разклатвашъ ти, когато щешъ, земята като съ лостъ чрѣзъ пръстъ,
- VI. Съ рѣката океанитѣ за въ часъ закривашъ ти съвѣтъ,
Съ едно ти духранье гасишъ звѣзди, слѣницата съсъ обѣтъ!
- VII. Кадъръ си съ едно кимванье небе да ти се поклони!
Съ единъ твой поглѣдъ, съ трепетомъ земята да се посвини!

(29-й Юния. 1892 г. София)

Въ празника на Юбилея си

С. И. Доброплодний